

36te Møde.

Onsdag den 20. Juni Kl. 14⁵.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Kirkeministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Lovanordninger under Kirkeministeriet.

Den paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderrentenydere.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 121).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg har hermed den Ære for det høje Landsting at anbefale Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderrentenydere, saaledes som det er vedtaget af det andet høje Ting. Som jeg bemærkede ved Forslagets Fremsættelse i Folketinget, er det ikke med det nu fremsatte Forslag Hensigten at indføre vedvarende Ændringer i Reglerne om Tildeling af Alders- og Invaliderrente, men alene at bringe en øjeblikkelig Hjælp til Rentenydere, da en saadan øjeblikkelig Hjælp maa anses for paakrævet. Selv om Alders- og Invaliderrenterne reguleres efter Pristallet, er der nemlig for Rentenyderne Tale om saa smaa Budgetter, at de ikke har haft Mulighed for Indskrænkninger paa nogle Omraader for til Gengæld at have større Beløb til Raadighed til Afholdelse af Udgifterne til de daglige Livsfornødenheder. Under Krigen har man søgt at hjælpe Rentenyderne gennem en aarlig Forhøjelse af de Beløb som efter Folkeforsikringslovens § 40 er stillet til Raadighed af Kommunerne til personlige Tillæg til Renten. I det senest forløbne Finansaar blev Raadighedsbeløbet

saaledes forhøjet fra 7½ til 15 pCt. Endvidere blev der, saavel i 1939 som i 1940, givet Rentenyderne et beskedent Tillæg een Gang for alle.

Det nu foreliggende Lovforslag bestemmer for det første, at Raadighedsbeløbet til personlige Tillæg, der navnlig skal anvendes til Hjælp til Brændsel og Beklædning, paa samme Maade som i de foregaaende Finansaar forhøjes fra 7½ til 15 pCt. Endvidere foreslaas det at yde Rentenyderne et Eengangstillæg, der skal udbetales sammen med Renten for Juli 1945. Tillægget udgør 100 Kr. for enlige Rentenydere samt Ægtepar, af hvilke kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og 170 Kr. til Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente.

Hensigten med disse Eengangstillæg er at yde en Haandsrækning til alle Rentenydere paa Grund af deres vanskelige økonomiske Forhold under Krigen. Under Forhandlingerne i Folketinget blev der rejst Spørgsmaal om Skattefrihed for disse Tillæg. Til Begrundelse herfor blev der navnlig henvist til, at det i skattemæssig Henseende er ugunstigt for Rentenyderne at faa disse Beløb udbetalt een Gang for alle. Dette Spørgsmaal har været drøftet af Folketingsudvalget. Jeg oplyste over for Udvalget, at Finansministeren efter nærmere Konference har givet Tilsagn om at ville søge Hjæmmel til, at Tillæggene ikke skal medtages i Rentenydernes skattepligtige Indkomst.

Til Rentenydere, der har Ophold paa Alderdomshjem, ydes de foran omtalte Eengangstillæg ikke. Disse Rentenydere oppebærer Ugepenge til Smaafornødenheder, og i øvrigt er Ordningen den, at Personer paa Alderdomshjem, der selv har Indtægt, til Alderdomshjemmet skal aflevere den Del af deres Indtægter, der overstiger visse i Loven nærmere fastsatte Beløb. Da Ugepengene til disse Rentenydere ikke er reguleret efter Pristal, og de Indtægtsbeløb, de paagældende maa beholde, ej heller er blevet forhøjet under Krigen, er det kun rimeligt, at der ogsaa ydes disse Rentenydere en Haandsrækning. Medens det i det oprindelige Forslag var foreslaaet at yde forskellige Beløb, alt efter om vedkommende Rentenyder havde Bopæl i Hovedstaden, Provinsen eller Landkommunerne, er det i Forslaget, som det er vedtaget i Folketinget, foreslaaet, at Beløbet sættes ens for hele Landet, saa at der i Juli Maaned 1945 udbetales Aldersrentenydere paa Alderdomshjem et Beløb een Gang for alle paa 20 Kr. til enlige Rentenydere og 30 Kr. til